U. T. A.

UN ALIAJ PREȚIOS, DEȘI FĂRĂ METALE NOBILE

U. T. Arad reprezintă încă un mister. Campioană acum doi ani (după o întrerupere lungă), încununată iarăși cu titlul suprem în ediția următoare, consolidată astăzi după 15 etape din actualul campionat pe o poziție care-i dă aspirații justificate la fotoliul de frunte, performanțele ei confirmate prin repetiție nedumerește pînă la negare și mihnesc (pe unii) pînă la migrenă. Curentul anti-U.T.A. are rădăcini plauzibile la o primă vedere, dar fără rezistență la o analiză obiectivă. Ele pot să crească în solul îngrășat artificial prin comparații individuale defavorabile echipierilor U.T.A.-ei sau prin defetismul dat de reprezentarea jenantă în Cupa campionilor europeni, ediția 1968—1969. Argumentele acestea ni se par însă sofisticate, scăldate în ignorarea unor realități esențiale: *U.T.A. a demonstrat constant calități de echipă, slujind mai bine ca orice formație de la noi caracterul colectiv al jocului de fotbal, iar comportarea sa generală în Cupa campionilor europeni nu s-a situat în nici un caz înapoia mediei valorice a celorlalte reprezentante ale noastre în competițiile de club europene.* Acest premiant al fotbalului nostru a fost tras de urechi de la prima izbîndă pentru că a surclasat elevi mai dotați dar indiscutabil mai indolenți. Seriozitatea și sîrguința învelite în modestie au fost privite pieziș, dar elevul de internat mai sărac însă mai conștiincios, fără să-i tremure cununa de lauri de pe frunte, a găsit puterea să-și demonstreze consecutiv superioritatea. *U.T.A.* nu a avut nici un titular în campania mexicană, dar cei 11 jucători ai ei surclasează de vreo doi ani și jumătate, cu o perseverență insinuantă, „team"-uri rivale pe care ne place să le numim „de rezistență". Un banal clasament, chiar așa ciuntit dar semnificativ, al acestei perioade, ar arăta în felul următor. (Comparația cifrelor poate invita la reconsiderări negratuite). 1. *U.T.A.:* 43 victorii; 127 goluri marcate — 84 primite; 94 puncte; 2. *Rapid:* 33 97—75 89; 3. *Dinamo București:* 37 132—87 88; 4. *Steaua:* 33 128—96 82.

Campionatul de fotbal, competiție prin excelență de durată și regularitate ca un traseu de maraton, nu poate propulsa în frunte plutonului decît competitorul cel mai constant, cel mai tenace, cel mai complex, cel mai răbdător. Maratonul nu are și nu pretinde explozia curselor de viteză, nici nu ascunde ipocrit șanse de ultimă oră pentru cei cu disponibilități momentane. El nu înșeală niciodată; răsplătește de regulă pe cel muncitor, încăpățînat și înțelept.

„FEYENOORD", DAR

U.T.A. a trebuit să plătească tribut propriului titlu de campioană. A fost mai greu decît în ocazia precedentă căci sorții i-au scos în față pe *Feyenoord Rotterdam*, campioana intercontinentală, dar și mult mai puțin usturător, pentru că eliminarea olandezilor, anulînd într-un fel „coșmarul Legia", a depășit prin proporția succesului așteptările cele mai optimiste. Ne este dificil, dacă nu chiar imposibil, să separăm activitatea *U.T.A.*-ei în campionat de participarea sa în celălalt campionat, european intercluburi. Suprapunerea nu a fost numai în timp. Prin angajarea formidabilă de prestigiu, prin adeziunea totală a campioanei la rigorile acestei prime întîlniri de dificultate nemaiîntîlnită, participarea *U.T.A.*-ei la Cupa campionilor europeni încetind să fie un travaliu complementar și strict paralel, s-a întrepătruns cu obligațiile campionatului, subordonîndu-l nu o dată, modificînd la proporții și nuanțe cu totul particulare existența acestei echipe roasă de ceea ce am denumit cu o insistență necruțătoare „complexul Legia". *U.T.A.* a vrut să șteargă o pată urîtă de pe blazonul ei și și-a amplificat această dorință la vestea care-i dădea fiori, a primului ei adversar *(Feyenoord)* din ediția care bătea la ușă, Sacrificînd cu premeditare campionatul, *U.T.A.* s-a concentrat asupra meciului cu *Feyenoord* cu o putere pe care ți-o conferă numai emoția și orgoliul amenințat. A pregătit această partidă cu meticulozitate și tact, disputînd în perioada 15 august — 4 octombrie cîteva meciuri internaționale pe „rețeaua" de timp duminică - miercuri - duminică așa cum avea să implice dubla sa condiție de participare internă și internațională. S-a căutat cu obstinență „nocturna" ca o avanpremieră obligatorie a serii olandeze. Antrenorul *Dumitrescu* s-a deplasat la Rotterdam pentru un obișnuit „spionaj" de visu, în sfîrșit *U.T.A.* a avut tăria să experimenteze chiar în campionat, plătindu-și luxul cu puncte altminteri scontate (vezi 0—3 cu *„U" Cluj*). Nu mai repetăm istoria dublului meci cu campioana intercontinentală. Izbînda a fost mare, prestigioasă și argumentată concret. Onorînd cu brio o poliță veche, U.T.A. învinsese o parteneră cu faimă mondială, învinsese prejudecăți ce-i dădeau tîrcoale. Ardările care au mistuit *U.T.A.* în primul tur al C.C.E. au fost atît de intense încît această echipă nu s-a mai putut redresa valabil după acest eveniment, fiind eliminată lesne din competiție de a doua sa adversară din întrecerea europeană în care luase un start atît de glorios. *U.T.A.* a trăit, dacă vreți, tragedia echipelor fără personalitate puternică, care-și plătesc succesele prestigioase cu solicitări ce le depășesc posibilitățile curente.

Să ne întoarcem deci cu *U.T.A.*, la campionatul aparent uitat dar luat din nou în considerare (fără vlagă suficientă) odată cu ieșirea echipei din circuitul întrecerii europene. Pînă la meciul cu *Steaua roșie Belgrad, campioana s-a achitat echitabil de sarcinile sale, evoluînd și în campionat pe o traiectorie în general meritorie.* Eșecul din Iugoslavia, a declanșat însă o sincopă, deconectînd poate în mod previzibil nervi răsuciți la maximum. Trei înfrîngeri grele *(1—4 cu Dinamo, 0—2 cu „U" Craiova* acasă și *0—2 cu F. C. Argeș)* au punctat momentul descendent al echipei în actualul campionat. Evenimente neplanificate au brăzdat existența acestei formații, impunînd corecturi fortuite: *s-a declanșat un conflict surd între portarul Gornea, a cărui contribuție individuală a fost incontestabilă pînă în momentul acela și intransigența conducere tehnică care a renunțat la serviciile sale; fundașul dreapta Birău s-a îmbolnăvit.* Șocul a fost vizibil dar nu fatal, căci echipa s-a redresat din mers, terminînd turul campionatului, dacă nu pe un loc fruntaș, în orice caz la o distanță de lider, relativ posibil de recuperat.

Fază din meciul DINAMO — U.T.A. (4—1). Un meci de care campioana nu-și aduce aminte cu plăcere

UN BIR DULCE, GREU

Noi credem că *U.T.A.* își datorează succesele, DISCIPLINEI EI TOTALE ÎN TEREN ȘI DINCOLO DE PORȚILE STADIONULUI. Este desigur o conjunctură nu numai spontană, dar și făurită de exigențele antrenorului *Nicolae Dumitrescu.* Acest antrenor harnic și pasionat, cunoscător competent al unui club și a unei echipe la care activează de 15 ani neîntrerupt, *a reușit să-și construiască cu migală profesională și tact pedagogic o echipă în adevăratul înțeles al cuvîntului.* Asamblînd perfect piesele de care dispune, antrenorul *U.T.A.*-ei a dăruit fotbalului nostru o formație fără sonoritatea unui Dinamo sau Rapid, dar desigur mai productivă. *Nicolae Dumitrescu* are un perfect simț al proporțiilor. El știe mai bine ca alții să facă din echipă o cocă perfect maleabilă în mîinile sale, căreia îi destinează exact forma unde poate încape mai bine și crește mai frumos. Antrenor realist, el ignoră experimentele tactice cerute de modă și mulează jocul echipei în funcție de posibilități și condiții concrete. Aici credem că stă secretul U.T.A.-ei i *în deprinderea ei de a acoperi în modul cel mai rațional spațiul de joc, în capacitatea jucătorilor de a-și cunoaște cu precizie sarcinile în zona postului și în funcție de momentul jocului.* Văzînd această echipă, indiferent de formă sportivă și de rezultat, oricine își dă seama că evoluția ei nu poartă niciodată pecetea întîmplării, că fiecare și toți laolaltă joacă un rol învățat pe de rost acasă.

În linii mari, U.T.A. s-a bazat pe o *apărare solidă și experimentată.* Mijlocașii *Axente* și *Domide*, ofensivi prin excelență au reclamat restructurări de optică la jumătatea turului prin trecerea lui *Broșovschi* în linia mediană și avansarea lui *Axente* pe aripa dreaptă. Înaintarea n-a mai contat pe eficacitatea surprinzătoare a lui *Dembrovschi*, jucător păzit mai bine după turul de forță din campionatul trecut și în scădere de formă după solicitări cu care nu a fost obișnuit la Vagonul Arad. O revelație, *Florian Dumitrescu*, extremă clasică care amintește de *Pircălab* din zilele lui bune, cu viteză, dribling bun și specializare în arta centrării oportune. Această echipă care învață fotbal prin lecții teoretice la tablă urmate de experimentări pe jucători, compartimente și ansamblu de echipă, reprezintă poate medalia întoarsă a ceea ce U.T.A. reprezenta în urmă cu cîțiva ani. Pe vremea aceea un *Floruț, Țîrlea, Comisar, Mețcaș, Chivu*, jucători cu virtuți tehnice superioare lotului de astăzi, luptau uneori din greu pentru supraviețuire în prima divizie. L-am răscolit o dată pe antrenorul Dumitrescu cu întrebări care pretindeau dezlegarea acestui paradox. *„Jucătorii aceia erau mai buni*, ne-a spus el, *dar echipa de astăzi este mult mai bună. Scorul i-ar fi favorabil actualei U.T.A. cam cu 5 la 1. Fotbalul a încetat de mult să mai fie romantic. Fotbaliștii de care îmi vorbiți loveau mingea excelent dar nu aveau calități de luptători. Băieții de azi o lovesc cu mai puțin efect spectacular dar luptă ca niște lei ca s-o cucerească. Este o deosebire de mentalitate".*

Subordonată disciplinei de joc trasate, echipa U.T.A. își prelungește respectul pentru antrenor și înafara dreptunghiului cu iarbă. Este aproape nostim să vezi cum oameni maturi ca *Lereter* sau *Petescu* își trădează la apariția lui Nicolae Dumitrescu, complexe de elevi în fața profesorului. Relația nu este alimentată de constrîngere oarbă, ni se pare mai mult expresia unei reciproce prețuiri mutuale eliberată de canoane și formule severe. Ce poate trezi în sufletul unui jucător afirmația publică că *„eu nu pretind jucătorilor mei să fie niște asceți. Fotbalul nu este jucat nici de sfinți și nici de domnișoare. Fotbalul este o luptă grea, practicat de bărbați călîți în primul rînd în lupta cu viața. Le cer să fie doar echilibrați și receptivi la o disciplină normală și liber consimțită".* Nu sîntem apologeți subiectivi ai antrenorului U.T.A.-ei. Avem doar convingerea că dăm Cezarului ce-i aparține, pentru că este într-adevăr aproape miraculos *să „scoți" de două ori consecutiv campioană o echipă fără individualități de 14 karate, să elimini pe Feyenoord din Cupa campionilor europeni, să te clasezi la jumătatea actualului campionat, cu un punct în plus față de jumătatea corespunzătoare a celui precedent* (cîștigat în final), *cu șanse deci reale la triplă supremație.*

Ni se pare semnificativ și semn al unei probități profesionale fără cusur, *renunțarea la un turneu de 12 jocuri în America de Sud, pentru simplul motiv că data și natura turneului ar fi împietat asupra randamentului echipei în returul campionatului.* E clar, *U.T.A.* a-dulmecă din nou zările, rîvnește din nou titlul de campioană. Mașina asta de fotbal s-a și interpus în coasta plutonului fruntaș și întrebați-i pe cei de la *Dinamo*, de la *Rapid* și pe toți ceilalți, dacă nu simt în ceafă răsuflarea ei fierbinte.

Firește că, după un maraton de 30 de etape, firul de la sosire este hărăzit celui mai muncitor, mai încăpățînat și mai înțelept. Să fie oare din nou U.T.A. marele beneficiar?

Ion CUPEN

FLAVIUS DOMIDE

FL. DUMITRESCU

LOTUL DE JUCĂTORI FOLOSIT DE ARĂDENI

JUCĂTORI FOLOSIȚI		MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1	GORNEA	9	810	8
2	BĂTRÎNA	6	540	6 83
3	BIRĂU	6	540	6 33
4	CĂLININ	14	1187	6 57
5	LERETER	14	1260	7 21
6	POJONI	15	1350	7 66
7	BROȘOVSCHI	13	1130	6 84
8	SCHEPP	7	540	6 28
9	PETESCU	15	1350	6 73
10	AXENTE	15	1350	7 20
11	DOMIDE	15	1291	7 26
12	S I M A	14	864	5 84
13	OTTO DEMBROVSCHI	13	896	5 07
14	FL. DUMITRESCU	15	1317	7
15	DUMBREANU	4	161	7
16	SCHIOPU	6	99	—